

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Gaat de Bijbel tegen de Wetenschap in?

Over religie, of het geloof in God, wordt vaak gezegd dat het in strijd is met de wetenschap. In 1873 schreef wetenschapper en auteur John William Draper:

De geschiedenis van de wetenschap ... is een verhaal van de strijd tussen twee strijdende machten, de steeds groter wordende kracht van het menselijk intellect aan de ene kant, en de druk die voortkomt uit het traditionele geloof en de menselijke belangen aan de andere kant.

- John William Draper, Voorwoord bij de Geschiedenis van het conflict tussen religie en de wetenschap (www.gutenberg.org)

Aangezien de Bijbel een verzameling is van religieuze teksten, wordt er vanuit gegaan dat die tegengesteld zijn aan de wetenschap. In 2013 schreef natuurkundige en uitgesproken atheïst Victor Stenger een artikel over dit vermeende conflict tussen de wetenschap en de Bijbel. Hij zei:

Evangelische mensen en fundamentalisten zien de evolutie als een bedreiging voor hun geloof in de onfeilbaarheid van de Schrift, wat het ook is. Hierbij is geen compromis mogelijk.

- Victor Stenger, “The Rising Antiscience” 9-27-2013 (<https://www.huffpost.com/>)

Het idee dat de wetenschap en de Bijbel het niet eens zijn, is niet alleen een atheïstisch argument. Veel christenen hebben dezelfde mening. Roger Patterson van Answers in Genesis schreef bijvoorbeeld:

De wetenschap en de Bijbel vertegenwoordigen bij wijze van spreken twee verschillende religies. De Bijbel biedt ons een gezaghebbende bron van waarheid, waarmee we onze studie van het heelal kunnen beginnen. Het is het enige rationele geloof dat zelfs het bestaan van het wetenschappelijke denken kan verklaren.

- Roger Patterson, “Science and the Bible: Should There Be a Conflict?”, November 23, 2019 (<https://answersingenesis.org/creation-vs-evolution/battle-between-science-and-the-bible/>)

Zijn de wetenschap en de Bijbel echt tegengesteld aan elkaar? Leert de Bijbel dingen die tegen de wetenschap ingaan? Als de Bijbel waar is en de wetenschap waar is, hoe is dat dan mogelijk?

Om dit probleem aan te pakken, moeten we duidelijk zijn over wat we eigenlijk echt vragen. Wat bedoelen we met "wetenschap"? De term "wetenschap" wordt voor veel verschillende dingen gebruikt. Soms gebruiken mensen de term "wetenschap" om naar het wetenschappelijke proces te verwijzen, het proces van waarnemingen en experimenteren om de waarheden van deze wereld te ontdekken. Soms gebruiken mensen de term "wetenschap" om naar de gegevens te verwijzen die door dit proces worden verzameld. Soms gebruiken mensen de term om extrapolaties of voorspellingen aan te duiden op basis van die wetenschappelijk afgeleide gegevens. Soms worden de term "wetenschap" gebruikt om er meningen mee aan te duiden die populair zijn onder wetenschappers, of theorieën die worden geaccepteerd door wetenschappelijke instellingen. En soms gebruiken mensen de term "wetenschap" om naar al de geregistreerde informatie in de wereld te verwijzen.

Dit zijn duidelijk allemaal verschillende dingen zijn, en het is belangrijk om die onderling te onderscheiden als we een eerlijk antwoord willen geven op de vraag of de "wetenschap" het eens is met de Bijbel. Als we bijvoorbeeld "wetenschap" definiëren als de meningen van wetenschappers, dan moeten we concluderen dat de wetenschap en de Bijbel het niet met elkaar eens zijn. Victor Stenger, die we eerder citeerden, was een wetenschapper die zei dat er geen God was. De Bijbel zegt dat er wel een God is. Dus onder deze definitie is de zaak gesloten; de wetenschap is het niet eens met de Bijbel, en er is niets meer om over te praten.

Maar als dat de definitie is van de "wetenschap", zou er geen reden zijn om te vragen of het tegen de Bijbel ingaat. De Bijbel is het met allerlei meningen oneens, van de meningen van politici, tot religieuze leiders, tot filosofen, tot kunstenaars, tot allerlei soorten experts, dus waarom zou de Bijbel het niet oneens zijn met de meningen van wetenschappers? Als we vragen of de wetenschap en de Bijbel het oneens zijn, vragen we eigenlijk of er Bijbelse uitspraken bestaan die door een wetenschappelijke methode kunnen worden weerlegd. Met andere woorden, kunnen we waarnemingen en experimenten gebruiken om aan te tonen dat beweringen uit de Bijbel onjuist zijn? Dat is wat we echt willen weten.

Hoewel de kern van de vraag is of experimenten en observaties in tegenspraak zijn met de Bijbel, verwarren veel mensen deze kwestie vaak door onredelijk brede definities van de wetenschap te gebruiken. Victor Stenger schreef bijvoorbeeld ook het volgende:

Het hele punt bij de evolutietheorie van Darwin is dat het werkt met een willekeurige variatie. Er is geen God in de darwinistische evolutie.

- Victor Stenger, "The Rising Antiscience" 27-9-2013 (<https://www.huffpost.com/>)

Hier vermengt Stenger één element van de wetenschap met een niet-gerelateerde mening. Laten we even negeren of de theorie van Darwin wetenschappelijk verantwoord is, en ons concentreren op de stelling dat "er geen God bestaat in de darwinistische evolutie." Met andere woorden, als de evolutie waar is, dan is God onwaar. Is dat werkelijk zo? Stelt de theorie van Darwin dat er geen God bestaat? In feite niet. De evolutie is gebaseerd op de hypothese dat een soort in de loop van de tijd kan veranderen.

Deze hypothese beweert niet dat God niet bestaat. En dat is een pluspunt in deze theorie, want als dat wel het geval zou zijn, dan zou het helemaal geen wetenschap zijn. Waarom is dat zo? Omdat de wetenschap vertrouwt op de wetenschappelijke methode - op observaties en experimenten. En we kunnen die alleen maar bekijken, of ermee experimenteren, omdat ze deel uitmaken van de natuurlijke wereld. God is bovennatuurlijk, Hij staat boven deze natuurlijke wereld, dus Zijn bestaan kan niet worden getest in een laboratorium.

Dus als Stenger zegt: "Er is geen God in de darwinistische evolutie", combineert hij de hypothese van Darwin over de "oorsprong van de soorten" met een niet-gerelateerde mening over het bestaan van God. Door beide dingen als "wetenschap" te beschouwen, kan hij de "wetenschap" daarmee opzetten tegen de God van de Bijbel. Maar dit is een valse tweedeling die is gebaseerd op een slechte definitie. Evolutie heeft niets te zeggen over het bestaan van God, maar Stenger wil ons doen geloven dat de theologie van de evolutionisten op de één of andere manier deel uitmaakt van deze theorie. Merk op hoe dit al een probleem genereert voordat we zelfs ook maar hebben geëvalueerd of de evolutie een solide wetenschap is. We zijn al in de situatie terecht gekomen waarbij wordt aangenomen dat het bestaan van God verbonden is aan deze theorie. Evolutie zou heel goed een slechte wetenschap kunnen zijn, maar het bestaan van God is niet afhankelijk van of dat wel of niet waar is. Daarom is het belangrijk om heel specifiek te zijn over wat we bedoelen met "wetenschap".

Hoewel het goed is om een smalle en nauwkeurige definitie van de term "wetenschap" te gebruiken, moeten we ook de Bijbel correct interpreteren. Het komt vaak voor dat mensen een vermeende tegenstrijdigheid tussen de wetenschap en de Bijbel naar voren brengen, zonder stil te staan bij wat de Bijbel eigenlijk zegt. Een goed voorbeeld hiervan was de zogenaamde "Galileo-affaire". Galileo was de uitvinder van de telescoop en met behulp van zijn uitvinding vond hij de manen in een baan om de planeet Jupiter. Toen hij deze bevindingen publiceerde, maakte de Katholieke kerk hier bezwaar tegen en arresteerde Galileo omdat hij deze meningen verspreidde. Waarom deed de kerk dit? Nou, de kerk onderwees al een tijdje de theorieën van Aristoteles, en Aristoteles zei dat alles in de lucht om de aarde heen draaide. Als er objecten in een baan om een andere planeet zouden draaien, dan had Aristoteles, en daardoor ook de kerk, het bij het verkeerde eind. Dit was in een tijd dat de kerk haar geloofwaardigheid en invloed probeerde terug te winnen na de protestantse reformatie. De kerk wilde echt niet dat er informatie werd verspreid waardoor ze in een slecht daglicht kwamen. Ook presenteerde Galileo zijn bevindingen niet op een nederige of respectvolle manier aan de kerk.

(voor meer informatie over het verzet van de kerk tegen Galileo, zie <https://www.catholic.com/tract/the-galileo-controversy>).

Maar de kerk ging niet tegen Galileo in omdat ze hem aanstotelijk vonden; maar in plaats daarvan beweerden ze dat de bevindingen van Galileo in tegenspraak waren met de Bijbel. En zo wordt het verhaal meestal ingekaderd, als de "wetenschap" van Galileo versus de "Bijbelse religie" van de kerk. Maar als je de Bijbel kent, dan weet je dat deze inperking geen zin heeft omdat de Bijbel niets zegt over Jupiter of zijn manen. Dus, hoe zou het de waarnemingen van Galileo dan kunnen tegenspreken? Hoe zou de Bijbel het idee kunnen tegenspreken dat Jupiter manen heeft als ze allebei niet worden genoemd? De veronderstelde tegenstrijdigheid verdwijnt volledig wanneer we stilstaan bij wat de Bijbel eigenlijk zegt. Een les die we uit dit stukje geschiedenis kunnen trekken, is dat we de Bijbel nauwkeurig moeten interpreteren voordat we beweren dat de wetenschap de Bijbel tegenspreekt. We moeten de Bijbel niet karakteriseren op een manier die onnauwkeurig of oneerlijk is, en dat brengt ons bij ons belangrijkste punt:

De Bijbel zegt niets over de wetenschappelijke methode, of over wetenschappelijke gegevens.

De Bijbel is geen wetenschappelijke stelling; het doel van de Bijbel is niet om de kenmerken van de natuurlijke wereld te verklaren. De boeken van de Bijbel hebben een morele boodschap; hun doel is om ons naar God te verwijzen en ons te vertellen hoe we moeten leven. Soms beschrijft de Bijbel de natuurlijke wereld om haar morele doel uit te leggen, maar die beschrijvingen zijn vaak poëtisch, dat wil zeggen, ze zijn niet bedoeld om te worden opgevat als wetenschappelijke beschrijvingen van de natuurlijke wereld. Zo wordt de zon bijvoorbeeld genoemd in Psalm 19:5-7. Er staat:

Psalm 19:5-7

... Hij heeft daar (de hemelen) een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn gloed.

Wel, wetenschappelijke waarnemingen geven aan dat de zon zich in feite niet in een tent bevindt en bovendien geen poten heeft en dus niet kan rennen. Maar dat betekent natuurlijk niet dat dit deel van de Bijbel in tegenspraak is met de wetenschap. Het zou dwaas zijn om te zeggen dat Psalm 19 een wetenschappelijke beschrijving is van de zon. Het is heel duidelijk een poëtische beschrijving. Het doel van deze passage is om God te verheerlijken vanwege de wonderen van Zijn schepping (Psalm 19:1), niet om de kenmerken van de zon te documenteren zodat ze wetenschappelijk kunnen worden geanalyseerd. Nog zo'n voorbeeld is net volgende vers:

Spreuken 3:7-8

Wees niet wijs in je eigen ogen: vrees de HEERE (JHWH) en keer je af van het kwade. Het zal een medicijn zijn voor je navel en verfrissing voor je beenderen.

Je afkeren van het kwaad zal „een medicijn zijn voor je navel en verfrissing voor je beenderen”. Geeft de Bijbel hier wetenschappelijk medisch advies? Staat hier dat iemand een gebroken been kan laten genezen door niet meer te begeren? Nee. Dit vers geeft een moreel advies, en wel op een poëtische manier. Spreuken 3:6 zegt dat God je paden recht zal maken, en Spreuken 3:10 zegt dat je perskuipen zullen "overlopen" van nieuwe wijn. Noch vers 6, noch vers 10 is bedoeld om letterlijk of wetenschappelijk te worden opgevat, en ook vers 8 is ook niet bedoeld om zo te worden opgevat.

Helaas is het een veel te vaak gemaakte fout om delen van de Bijbel "wetenschappelijk" te gebruiken waar dat niet de bedoeling is. Door dit te doen bewijs je de Bijbel een slechte dienst, omdat je de intentie mist van wat er staat – de bedoeling is om ons te leren hoe we moeten leven. Zoals Paulus zei:

2 Timotheüs 3:16-17

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

De Bijbel leert ons over moraliteit, een onderwerp waar de wetenschap ons geen inzicht in kan geven. Moreel onderwijs kan niet worden gemeten of getest in een laboratorium om te zien of het goed of fout is. De wetenschap kan ons niet vertellen wat moreel of immoreel is. Zoals de filosoof David Hume zo goed zegt, we kunnen hoe iets behoort te zijn niet afleiden van wat er is (David Hume, *A Treatise of Human Nature* (1739), Book 3, Part 1, Section 1). Dat wil zeggen, hoe grondig we de natuurlijke wereld ook bestuderen, hoe goed we ook begrijpen hoe iets functioneert, we die kennis niet kunnen gebruiken om erachter te komen hoe iets zou moeten zijn, of wat we ermee zouden moeten doen. Morele regels en principes, zoals die in de Bijbel staan, geven ons kennis over wat we wel of niet zouden moeten doen. De wetenschap kan ons niets vertellen over wat we wel of niet moeten doen. Dus is het zinloos om te beweren dat de wetenschap en de Bijbel het onderling oneens zijn. Ze bestaan om verschillende redenen en hun onderzoeksgebieden overlappen elkaar maar zelden.

Om dit onderwerp af te ronden, zijn er nog twee zaken die we moeten behandelen. Ten eerste moeten we een duidelijk onderscheid maken tussen wetenschap en geschiedenis. Geschiedenis is de studie van de gebeurtenissen uit het verleden, en hoewel de Bijbel geen wetenschappelijke beweringen doet, staan er wel vaak historische uitspraken in. De vraag of de Bijbel historisch accuraat is, is een heel andere vraag dan of de Bijbel wetenschappelijk accuraat is. Ten tweede zijn er gelovigen die denken dat de Bijbel wetenschappelijke beweringen doet. Zulke mensen gebruiken de "wetenschap" - kwantummechanica, kosmologie, scheikunde, biologie – soms, om aan te geven dat de beweringen van de Bijbel waar zijn. Dat wil zeggen, ze leggen een uitspraak in de Bijbel uit als een wetenschappelijke bewering, en tonen dan aan hoe die bewering overeenkomt met een citaat van een wetenschapper, of een bevinding uit een wetenschappelijke studie. Vervolgens stellen ze dat, aangezien dit deel van de Bijbel overeenkomt met de wetenschap, de Bijbel daarom een betrouwbare wetenschappelijke bron is.

Het enthousiasme achter deze praktijk is begrijpelijk. Wanneer iemand geïnteresseerd is in zowel de Bijbel als in de wetenschap, is het verleidelijk om beide te combineren. Maar het is dwaas om de betrouwbaarheid van de Bijbel te baseren op de vraag of deze overeenkomt met de wetenschap. De geschiedenis van de wetenschap laat zien dat wetenschap voortdurend verandert. Naarmate nieuwe methoden, nieuwe apparatuur, nieuwe studies en nieuwe culturele normen ontstaan, verandert de "wetenschap" om aan deze nieuwe onthullingen te voldoen. Daarom wordt de "wetenschap" van vroeger vandaag de dag uitgelachen. De vroegere wetenschappers geloofden dat atomen ondeelbaar waren, dat de ruimte gevuld was met een vloeistof die ether wordt genoemd, dat een lobotomie een effectieve behandeling was voor een persoon met gedragsproblemen, en vele andere dingen die we nu belachelijk vinden. De moderne wetenschap verwerpt die ideeën; in feite wordt het grootste deel van de vroegere "wetenschap" nu verworpen. Op dezelfde manier zal de wetenschap in de toekomst veel van de ideeën verwerpen die we nu "wetenschap" noemen. We moeten de waarheid of betrouwbaarheid van de Bijbel niet baseren op een studiegebied dat voortdurend verandert. En dat hoeft ook niet, want de Bijbel is niet bedoeld om ons over de natuur te leren – De Bijbel is niet bedoeld om informatie toe te voegen aan het ontwikkelende gebied van ons menselijk begrip. De Bijbel leert ons over God, die eeuwig en onveranderlijk is. Dat is altijd het doel geweest van de Bijbel, en dat zal altijd het doel zijn, onafhankelijk van wat de "wetenschap" ons vandaag ook maar wil vertellen. Over 500 jaar zullen de wetenschappers totaal andere ideeën hebben over hoe de natuurlijke wereld functioneert. Maar God zal nog steeds Dezelfde zijn. De menselijke natuur zal nog steeds hetzelfde zijn. Goed en kwaad, correct en fout, zonde en berouw, vergeving en verlossing zullen allemaal hetzelfde zijn. En de beschrijvingen van al deze dingen in de Bijbel zullen nog steeds waar zijn. Zoals is geschreven:

Hebreeën 13:8

Jezus Christus [Jesjoea de Messias] is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.

Dus, is de wetenschap het niet eens met de Bijbel? Als we de term "wetenschap" beperken tot de wetenschappelijke methode, en we de Bijbel correct interpreteren, dan is dat niet zo. De meeste vermeende conflicten tussen de Bijbel en de wetenschap zijn gebaseerd op ofwel verkeerde interpretaties van de Bijbel, ofwel extreem liberale definities van wetenschap. Maar het idee dat de Bijbel het eens is met de wetenschap is ook onjuist; ons begrip van de natuurlijke wereld verandert voortdurend, maar de Bijbel verandert nooit. Uiteindelijk is de wetenschap een methode die we kunnen gebruiken om meer te weten te komen over de natuurlijke wereld, maar de Bijbel is een verzameling boeken die ons onderwijst over God en Zijn wegen. We moeten die twee dingen niet door elkaar halen.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat JHWH je mag zegenen in jouw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website www.testeverything.net

EMAIL: info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)